

Megsárgult lapok - Karinthy és a végzetes öngól

2012 március 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem a "nagy" Karinthyról van szó (Tanár úr, kérem pl.), nem is a "kicsir?!" (vagyis a nagy író unokájáról, az ismert színházigazgatóról. Hanem - és ezt a sport és irodalom kapcsolatában jártas olvasóink már kitalálhatták - a Cini becenéven közismert Ferencről, a nagy nevetet? Frigyes fiáról.

Aki, amellet, hogy bár édesapját meg nem közelít? szinten és népszerűséggel, de maga is jeles író lett, a sportvilágban is járatos figuraként emlékezünk rá, többek között a vízilabda egykori nagy barátjaként.

Az apropó, hogy elszedjem ma citált írását, az, hogy mostanában rengeteg bulvárcikket lát a lapokban az ember öngól-témában. Ami mindig *népszerű*, egy-egy saját kapujába találó focistáról akár évekig-évtizedek beszél a lelátók népe (nekem Tokody Tibor nagyjelenete az, amit sosem fogok elfelejteni...), ráadásul a bundaügyek kapcsán különösképp sokszor szóba kerül, hogy valaki esetleg nem is véletlenül szerzett elnyert az ellenfélnek...

De most a sima, hagyományos öngólokról lesz, azaz van szó. **Karinthy Ferenc Öngól** című novellácskája is ilyenről mesél. Az **1967**-ben megjelent **Tizenegyes** című kötetben látott napvilágot, amelybe hozzá hasonló írók, újságírók munkásságából válogattak be párat, ötletszerűen, de összességében kellemes olvasnivalót nyújtva. *Tabi László, Moldova, Kazimir Károly, Vitray Tamás*, hogy csak néhány nevet említsünk a tartalomjegyzékből. (A néhai Ludas Matyi-s Tabitól egyébként lesz még anyag itt a blogban később, tervezem.)

Öngól... fura egy alakzata a labdás sportágaknak.

A fent már megidézett magyar bajnokságbeli eseményen túl ami eszembe jut róla, az mindenekelett egy közel húsz évvel ezelőtti élmény. A sportlap (valamelyik) akkoriban is közölte hétről hétre az NB I-es versenysorozat aktuális góllövőlistáját. Elöl a gólkirályi címre hajtók - alul pedig, mint szokásos, az öngólt vétők sorakoztak, a névsor végén az "1-1" zárójeles adattal, miszerint mindegyikük egy alkalommal követte el az inkriminált hibát. Kivéve - a táblázat legeslegeljén hárommal szerénykedett egy név. Az "öngólkirály". Valami pécsi (vagy egerszegi, siófoki?; dél-dunántúli, abban biztos vagyok) középhátvédé lett a *kétes dicsőség*, Kónya talán?, de erre már nem esküdnék meg. Készült is vele egy félig komoly, félig cikizős hangvételű interjú a lapban, a szerző próbált játékosan gúnyolódni, de az érintett nyilvánvalóan szívére vette a dolgot, és bizonygatta: ? minden esetben csak a végsőkig bevetődve próbált menteni egy-egy helyzetben - és szerencsétlenül róla pattant be a labda a hálóba. Egyébként a cikk felvezetése is nagyon helyesen és tisztességesen ezt taglalta: hogy az öngólos rendszerint az a játékos, aki már reménytelen helyzetben is vágat a gólbába tartó lövés után, hogy hátha ki tudja még kotorni a gólvonal el... csak hát nem tudja.

Tulajdonképpen ugyanez a témája a Karinthy-sztorinak is. Csak hát ? nagyszerű író, nem híján az (ön)ironikus vénának, ezért az egészet mókás körítéssel képes tálalni, hogy vele együtt tudjunk nevetni a dolgok szerencsétlen alakulásán. És ahhoz az egy komoly irodalmártól elvárható: az egésznek végül keletkezik, valamilyen láthatatlan módon, egyfajta társadalmi üzenete is. Hogy "lám, ilyen gyarlóak vagyunk, emberek".

Tizenegyes, Medicina Könyvkiadó, 1967 - a négy oldal nagyobb, jobban olvasható méretben: [1](#), [2](#), [3](#), [4](#)

[Sárga lapok - \]\]><http://sargalapok.blog.nepsport.hu>](#) - A Flag Polgári Magazin partnere

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ
www.magyarmenedek.com

Ajánló